

MAŠNI NAMENI župnij PZD / od 24. februarja do 3.marca 2019

7. NEDELJA MED LETOM 24.februar Pastirsko pismo SLO škofov – 1.del	8.00	Č – † VINKO RAPUC
	8.00	ŠT – † IVAN KOTNIK - r † RUDI KOJZEK – obl.
	9.30	SK – † ANICA TERNEK – 12 obl.
	9.30	ŠP – † VIKTOR in MIKA VRHOVNIK – obl. † MARIJA PUKL in umrli pri Kolarju - r
	9.30	D – † VINCENC RUBHOF in RUBHOFOVI
	11.00	L – † AMALIJA PŠENIČNIK in MARIJA KAJZER
	11.00	O – † bližnje in daljno sorodstvo VELŠKI MORI-jevih, po maši seja ŽPS Ojstrica
Ponedeljek 25. februar	16.00	DSČ – ZAHVALA za uspešno operacijo in za vse opravljene molitve
	18.30	D – † JOŽEFA HOVNIK
Torek 26. februar	17.00	E – † PAVLA VIVOD – 20.obl. in MAKS
	18.00	Č – PO NAMENU
	18.30	D – † IVAN KORAT – osmina / <i>po maši sestanek Karitas Dravograd</i>
Sreda 27. februar	7.30	D – ZA ZDRAVJE
	8.00	Č – PO NAMENU
Četrtek 28. februar <i>četrtek pred 1.petkom</i>	17.30	D – molitvena ura za duhovne poklice
	18.00	Č – PO NAMENU
	18.30	D – ZA DUHOVNE POKLICE <i>Po maši seja Tajništva PZD Po maši srečanje biblične skupine s p.Milanom</i>
Petek 1.marec <i>prvi petek</i>	18.00	Č – PO NAMENU
	18.30	D – † ZOFIJA KROTMAJER <i>Duhovne vaje za 6. in 7.razred</i>
Sobota 2.marec	17.00	ŠT – † TEREZIJA MOČNIK - osmina
	18.00	Č – PO NAMENU
	18.30	D – nedeljska večerna maša: † AVGUST SKRBIŠ in SAŠKO
8. NEDELJA MED LETOM 3. marec Pustna nedelja	8.00	Č – † JOŽE KVASNIK ml. – 6.obl.
	8.00	ŠT – † VIDA KONEČNIK
	9.30	SK – ŽIVI IN RAJNI FARANI
	9.30	ŠP – † JANEZ BRAJNIK
	9.30	D – † JOŽE PUŠNIK
	11.00	L – † IVAN VERNEKAR in pomrli pri hiši
	11.00	O – † JOŽE OŠLOVNIK –obl. † KRISTINA ČERU – 30.dan

BOLEČINA – Policist ustavi vidno vinjenega voznika in ga vpraša: "Dober dan, gospod. Boste malo pihali?" – Voznik mu veselo odgovori: "Ja, seveda, gospod policist. Kje vas pa boli?"

SLEPAR – »Pravkar sem Karlu posodil denar, ker pravi, da je trenutno čisto suh.« – »O ti presneti slepar! Meni pa je govoril, da mu voda teče v grlo!«

24.02.2018

Številka 8 / 2019

ODPRTO SRCE

Jezus, nikoli nisi obsojal ljudi,
ampak si imel srce predvsem za revne, uboge in za tiste,
ki so se počutili izločeni kot grešniki.
Srce imaš za uboge ljudi. Temu pravi Sveto pismo usmiljenje.

Podari mi svoje usmiljenje, da bom usmiljeno ravnal/a s seboj.

Pogosto se na svoje napake
in slabost odzovem tako
neusmiljeno.

Neprestano se obsojam.

Zato si želim tvoje srce, ki
se usmili, namesto da bi
obsojalo.

In če bom usmiljen/a s
seboj, bom imel/a srce
tudi za tiste,
ki ne zmorejo sprejeti
sebe.

Hrepenim po svetu, ki je bolj usmiljen od našega,
kjer je vedno več grobsti.

Naj tvoj Duh usmiljenja vedno bolj prodre v moje srce,
da bo dovolj odprto.

Da lahko z odprtim srcem povabim ljudi okoli sebe,
naj dobrohotno pogledajo nase, na svoje življenje in na soljudi.

POSTNO PISMO SLOVENSkih ŠKOFOV ZA POSTNI ČAS 2019

Dragi bratje in sestre, prisrčen pozdrav v Gospodu!

Postni čas je pred nami in vaši škofje želimo z vami nadaljevati poglobljanje krstne zavesti, o kateri smo vam pisali lani. Krst je za vsakega prvi korak njegovega vstajenja in ponudba novega življenja. Po njem smo poklicani k misijonski dejavnosti, da bi bili tudi drugi deležni sadov smrti in vstajenja Jezusa Kristusa ter zaživel iz te podarjene novosti življenja. V duhu krstnega poslanstva želimo razmišljati o vseživljenjski katehezi, saj v skrivnost novega življenja ne bomo mogli nikoli prodreti do konca. Glavni katehet je vedno Kristus sam. Danes smo v evangeliju slišali del njegove edinstvene kateheze, imenovane govor na gori. Potem ko je z blagri razodel način Božjega delovanja do človeka (preteklo nedeljo), v današnjem odlomku pokaže na tiste, ki mu želijo slediti, ker so doživel, da so bili ljubljani, ko so bili še sovražniki (Rim 5,6–11). Na osnovi te izkušnje jim naroča: »Ljubite svoje sovražnike!« Ljubite jih, delajte jim dobro, blagoslovljate jih in molite zanje (Lk 6,27–28.35). Verjetno se strinjamo, da za takšno poslanstvo nismo nikoli dokončno pripravljani in potrebujemo vseživljenjsko usposabljanje. Nekateri se še spominjate, da je nekoč obstajal krščanski nauk ne le za otroke, ampak je potekal ob nedeljah popoldne za vse vernike. S spreminjanjem življenjskih navad smo to opustili, ni pa nam uspelo uvesti novih rednih oblik verskega poučevanja odraslih. Ko v Cerkvi na Slovenskem govorimo o katehezi, pomislimo le na osnovnošolski verouk, kot ga izvajamo po župnijah. A »kateheza« pomeni več. Beseda izvira iz grške besede *katehein*, kar pomeni »odmevati«, »oznanjati«, pa tudi »uvajati« »oznanjati«, pa tudi »uvajati« in »poučevati«. To pa ni omejeno le na otroško dobo, ampak je trajna potreba tudi odraslega kristjana, saj pomeni vedno globlje vstopanje v skrivnost vzajemnega odnosa med Bogom in človekom. In večine teh korakov ne more storiti otrok, ampak šele odrasel človek. V zadnjih desetletjih smo v Cerkvi na Slovenskem zgradili primerne učilnice, kjer se kateheti in katehistinje po svojih najboljših močeh trudijo oznanjevati in učiti. Oznanjevalci imamo različne učne pripomočke, ob katerih se trudimo posredovati znanje in versko izkušnjo udeležencem naših srečanj. Vedno bolj pa se zavedamo, da je kateheza »srečevanje odraslih, mladine in otrok v določeni katehetski skupini pod vodstvom kateheta z namenom, da bi trajno rasli v veri«. S temi besedami katehezo opredeljuje nov *Slovenski katehetski načrt*, ki temelji na katehumenatskem modelu oznanjevanja in smo ga škofje pred kratkim potrdili zaradi bistveno spremenjenih razmer. »Kristjan se ne rodi, temveč to postane,« je znan Tertulijanov rek, ki se ne nanaša le na osnovnošolce, ampak tudi na odrasle. Postajati vedno bolj kristjan, postajati vedno bolj Božji je dosmrtna naloga. Torej smo kateheze potrebni vsi ne glede na starost, spol, stan ali poklic. Tudi odrasli mora vedno znova srečati oznanjevalca, ki mu sporoči veselo vest o odrešenju v njegovi novi situaciji; da se znova odloči, ali bo Kristusa sprejel za svojega odrešenika ali pa bo iskal odrešenje zgolj v sebi in v ponudbah sveta. V tem zasije pravi namen kateheze: pomagati kristjanu zoreti v zavesti njegove osnovne življenjske odločitve, da bo v vsem iskal Božjo voljo in po njej živel. Vse do »popolnega človeka, do primerne doraslosti v Kristusovi polnosti« (Ef 4,13). Novi katehetski načrt tako opredeljuje osnovne katehetske naloge: podpiranje poznavanja vere, učenje molitve, vzgojo v liturgiji, vzgojo za občestvo in uvajanje v držo

razločevanja. Nekaj takšne kateheze je že navzoče v različnih duhovnih gibanjih, pri delu z odraslimi, v župnijskih skupinah in morda še kje. Škofje močno spodbujamo župnijska občestva, zlasti župnijske pastoralne svete, da skupaj iščejo v tej smeri nove možnosti in da za njihovo izvedbo poskrbijo tudi za usposobljene katehiste in katehistinje. Zgled prave gorečnosti nam spet daje Jezus sam, ki se katehezi ne odpove niti po vstajenju. Spomnimo se, da sta se učenca na poti v Emavs pogovarjala o preteklih dogodkih in o njih govorila tudi s tujcem, ki se jima je pridružil na poti. Prisluhnil jima je in začel razlago tam, kjer sta bila. Danes bi morda rekli na njuni pobirmanski verski ravni. Potrpežljivo je razlagal in »ogreval srce«. Čisto na koncu, ko sta že mislila, da je vse povedal, je sprejel njuno vabilo k obedu in ob lomljenju kruha sta ga spoznala. Ko se je dotaknil njunih src, jima je izginil izpred oči in onadva sta postala oznanjevalca iz izkustva. Šla sta nazaj v Jeruzalem in povedala, kako sta srečala Vstalega Gospoda. Postala sta kateheta. Podobno naj se godi pri katehezi. Katehet oznanja, kar nosi v svojem srcu, oznanja svoje izkustvo Božje navzočnosti in svoje odrešenosti sredi občestva. Ogrevava srca. Vabi k obredu. Išče poti, kako bi na najprodnornejši način razrhljal zemljo srca za Božjo besedo. Bratje in sestre pa poslušajte, opazujejo, gledajo in premišljujejo, iščejo zgled, iščejo avtentičnost. Kritični so. Tako kot sta bila kritična oba učenca. A Jezus je tisti, ki se jima je pridružil, ni čakal, da bi prišla sama. Bil je poslušalec in tisti, ki je spregovoril. V katehezi ni delitve na »mi« in »vi«, ampak je dogodek skupnosti. Nova zaveza nas kliče k osebni odgovornosti. Jezus je na večer velikega četrtega učencem umil noge in svoje dejanje, po besedah apostola Janeza, sklenil z besedami: »Zgled sem vam namreč dal, da bi tudi vi delali tako, kakor sem jaz vam storil. Resnično, resnično, povem vam: Služabnik ni večji kakor njegov gospodar in poslanec ne večji kakor tisti, ki ga je poslal. /.../ Kdor sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal« (Jn 13,15–16.20). S tem Jezusovim zgledom in močno spodbudo, da bi se v vseh prebudil katehet, da bi bili kateheti in ne bi le delali kot kateheti, se danes poslavljamo in vam pošiljamo svoj pastirski blagoslov!

Vaši škofje

KAKO BOG MOLJ OČENAŠ?

Otrok moj, ki si na zemlji, zaskrbljen, samotni, zmeden.
Zelo dobro poznam tvoje ime, in ga izgovarjam in te posvečujem,
ker te ljubim. Ne. Nisi sam, ampak jaz bivam v tebi,
in skupaj biva gradila kraljestvo, katerega dedič boš ti.
Všeč mi je, če spolniš mojo voljo, kajti moja volja je, da bi bila ti srečen.
Vedno računaj name in boš imel kruha za danes. Ne skrbi.
Prosim te le, da ga znaš razdeliti z brati in sestrami.
Veš, da ti odpuščam vse žalitve, še preden jih storiš,
in te prosim, da storiš ti enako, do tistih, ki te žalijo.
Da ne padeš v skušnjava se močno oprimi moje roke in jaz te bom osvobodil zla.
Od vedno in za vedno Te ima rad, Tvoj Oče.